

expositury nemůže odvozovati právo k stížnosti proti opatřením školních úřadů odnášejícím se k této školní exposituře.

Pokud pak zástupce stížnosti při ústním líčení uvedl tvrzení, že náklad na exposituru nese osada O., nelze k tomuto faktickému tvrzení, které v řízení správním uplatněno nebylo, podle § 6 zák. z 28. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 přihlížeti, nehledě ani k tomu, že i tato okolnost dle shora vylíčeného mohla by míti toliko interní význam pro vnitřní poměr mezi školní obcí Ch. a osadou O.

Osadní zastupitelstvo v O. nemůže se pak dovolávati ani předpisu § 3 zák. ze dne 19. února 1870 č. 22 z. z., neboť i kdyby šlo o přeměnu expositury tamtéž v samostatnou školu obecnou, nepřicházela by tato osada jako část obce P. v úvahu jako samostatný konkurenční činitel, nýbrž toliko obec P., zastoupená svým obecním zastupitelstvem.

Stížnost tvrdí tudíž neprávem, že porušen byl alespoň zájem jmenované osady zrušením expositury tamtéž, poněvadž není již možno, dosíci přeměny této expositury v samostatnou školu podle ustanovení § 3 cit. zák. ze dne 9. února 1870 č. 22 z. z., a není tudíž třeba zabývati se vývody stížnosti, že v řízení administrativním stačí porušení pouhých zájmů k založení legitimace ke stížnosti.

Bylo tudíž stížnost jako neodůvodněnou zamítnouti.

Č. 1199.

V y v l a s t n ě n í: Okresní správa politická nemůže býti zemskou správou pol. platně zmocněna, aby po provedeném řízení vydala nález vyvlastňovací podle §§ 4 a 5 cís. nař. ze dne 16. října 1914 č. 284 ř. z. (o stavbách požívajících výhod).

(Nález ze dne 4. března 1922 č. 2855.)

V ě c: Firma K. a K., spol. s r. o. v Z. (adv. Dr. E. Margulies z Lito-měřic) proti okresní politické správě v Ústí n. L. (za zúčastněnou stranu inž. Jar. D. a soudr. adv. Dr. R. Stejskal z Prahy) stran vyvlastňovacího nálezu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dle přípisu presidia ministerské rady ze dne — prohlásila vláda zařízení projektovaná ing. Jaroslavem D. a soudr. k dobývání, plavení a dopravě koalinu a sklářského písku v Z. za stavby požívající výhod dle § 1 cís. nař. ze dne 16. října 1914 č. 284 ř. z. Podle výnosu min. obchodu ze dne — schválilo ve smyslu § 2 cit. nař. toto ministerstvo spolu s odborně příslušnými ministerstvy návrh na provedení uvedených staveb a uložilo provedení dalšího řízení dle §§ 4 a 5 cit. nař. zemské správě politické v Praze, kteráž opět výnosem ze dne — zmocnila okresní politickou správu v Ústí n. L., aby toto další řízení provedla jménem zemské správy politické, nález pak o předmětu a rozsahu vyvlastnění aby vydal jménem zemské politické správy řidič jednání.

Na základě výsledků řízení konaného dne — na místě samém a na základě kat. plánu ze dne — vydala okresní politická správa v Ústí n. L., dovolávajíc se na zmocnění jí dané, dne — vyvlastňovací nález, jímž ulo-

žila podle cit. cí. nař. st-lce povinnost trpěti na pozemku č. kat. — v Z. zřízení služebností potřebných pro postavení, provoz a udržování lanovky i vedení vzdušného vysokého napjetí a zamítla jak návrh žadatelův na vyvlastnění práva vlastnického k potřebným částem tohoto pozemku, tak i návrh st-lky, aby tyto služebnosti byly, vzhledem k potřebám jejího vlastního závodu v určitých směrech obmezeny. Konečně dodala okresní politická správa, že o odškodnění rozhodne ve smyslu § 6 cit. nař. komise tamtéž naznačená a že proti tomuto rozhodnutí není další opravný prostředek připuštěn.

Při rozhodování o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané bylo nss-u uvažováti především z povinnosti úřední o tom, byli naříkaný vyvlastňovací nález vydán orgánem k tomu příslušným.

V tomto ohledu stanoví § 4 cit. nař., že příslušné řízení provede zemský politický úřad, v jehož obvodu správním má stavba býti provedena, a že tento úřad má na místě samém vykonati komisionelní jednání. Nález o předmětu a rozsahu vyvlastnění má dle § 5 vydati řidič jednání, pokud možno bezprostředně po jeho ukončení.

V daném případě zmocnila zemská politická správa okresní politickou správu v Ústí n. L. k provedení řízení dle cit. §§ 4 a 5 a dodala, že nález má vydati »jednání vedoucí« jménem zemské politické vlády.

Okresní politická správa řízení sice provedla, ale nález nevydal řidič jednání jako takový jménem zemské politické vlády, nýbrž, jak patrně z vyhotovení naříkaného rozhodnutí, jako zástupce přednosty okresní politické správy. Byl tedy vyvlastňovací nález vydán okresní politickou správou, která k rozhodování tomuto zmocněna nebyla a zmocněna právem býti nemohla.

Byl tedy vyvlastňovací nález vydán úřadem nepřislušným i musil býti jako nezákonný dle § 7 zák. o ss zrušen, pročez se nss nemohl ani zabývati námitkami ve stížnosti uplatňovanými.

Č. 1200.

Zaopatření váleč. poškozců: * Nárok na důchod předků dle § 25 zák. o požitcích válečných poškozců ze dne 20. února 1920 č. 142 sb. z. a n. není podmíněn úplnou neschopností k výdělku. K založení nároku toho stačí již pouhé snížení výdělečné schopnosti, dosáhla-li tato takového stupně, že zbývající výdělečná schopnost ať sama ať ve spojení s jinými prameny příjmů nezajišťuje předku potřebné obživy, takže by tento mohl se dovolávati nároku alimentárního ve smyslu § 154 o. z. o., k jehož plnění by odpadnuvší potomek byl nejen povinen, ale i schopen.

(Nález ze dne 4. března 1922 č. 2932.)

Věc: Františka L. v D. proti ministerstvu sociální péče v Praze stran odepření důchodu předkův.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad st-lce nárok na důchod předků podle § 25 zák. ze dne 20. února 1920 č. 142 sb. z. a n. za jejího